

УНМИК/РЕГ/2001/26
8. октобар 2001. године

УРЕДБА БР. 2001/26

О ТРАНСАКЦИЈАМА ПЛАЊАЊА

Специјални преставник Генералног секретара,

На основу овлашћења које му је дато Резолуцијом Савета безбедности
Уједињених нација бр. 1244 (1999) од 10. јуна 1999. године,

Узимајући у обзир допуњену и измењену Уредбу Привремене управе Мисије
Уједињених нација на Косову (УНМИК) бр. 1999/1 од 25. јула 1999. године, о
овлашћењима Привремене управе на Косову,

У сврху регулисања права и обавеза учесника у трансакцијама плаћања било
којом страном валутом на Косову,

Овим проглашава следеће:

**Поглавље 1.
Опште одредбе**

Члан 1.
Дефиниције

За потребе ове Уредбе:

(а) «Рачун» означава било који рачун отворен на основу уговора
између клијента и банке, било текући, жиро или другачији, укључујући рачун
направљен на основу *ad hoc* односа искључиво ради обављања једне
трансакције плаћања.

(b) «Адекватно покриће» означава налог за плаћање, расположивост довољних финансијских средстава, односно, постојање биланса на рачуна не мањег од налога за плаћање, који се састоји од завршног биланса за претходни банковни дан, плус кредит стављен на рачун носиоца у току текућег банковног дана за долазећа плаћања, депозите и дознаке, умањено за одлазећа плаћања и трошкове који су се већ појавили у току текућег банковног дана, и предвиђене банковне услуге. Финансијска средства која одражавају само провизорни кредит на рачуну носиоца не представљају адекватно покриће.

(c) «Споразум» означава, у вези са Поглављем 7, уговор између клијента и банке која управља рачуном, укључујући његово трајање, његове измене и налоге за плаћање.

(d) «Потврда веродостојности» означава потврду веродостојности која је направљена на основу комерцијално оправданих безбедносних процедура утврђених у споразуму између пошиљаоца и банке, да би се утврдило да ли је налог за плаћање издало приватно или правно лице наведено као пошиљалац. Комерцијално оправдана безбедносна процедура може да захтева коришћење алгоритама или других кодова, речи и бројева за идентификовање, шифровања, поступака повратног позива или слична средства. Упоредивање потписа на налогу за плаћање или средству комуникације са овлашћеним потписом клијента само по себи није безбедносна процедура.

(e) «Банка» означава:

- (i) Правно лице које обавља послове пријема новчаних депозита или других повратних финансијских средстава било на основу дозволе за вршење банкарских послова коју је издала надлежна власт одговорна за издавање дозвола и надгледање банака, или је законом успостављено као банка; и
- (ii) Правно лице које није банка из подстава (и), а законски је овлашћена да прима депозите или да учествује у трансакцијама плаћања преко рачуна клијента; или Управа банкарства и платног промета Косова;

(f) «Банковни дан» означава део дана током којег је банка отворена за јавност за вршење знатног дела свих својих банковних функција;

(g) «УБППК» означава Управу банкарства и платног промета Косова успостављену на основу Уредбе УНМИК-а бр. 1999/20 од 15. новембра 1999. године о Управи банкарства и платног промета Косова;

(h) «Огранак или посебна канцеларија банке» означава посебну банку за потребе обрачунавања времена у оквиру којег, или одређивање места на којем или према којем, може да буде предузета радња или дато обавештење или налог;

(i) «Клиринг» означава размену и обраду међубанковних налога за плаћање у сврху обрачунавања двостраних или вишестраних нето износа које дугује банка или које дугују њој, за потребе поравнавања налога за плаћање који су укључени у сваки циклус клиринга;

(j) «Пренос кредита» означава обављање плаћања које је иницирала страна која плаћа, која банци издаје налог за плаћање да обави пренос финансијских средстава са рачуна стране која плаћа на рачун стране која прима уплату или самој тој страни. Код преноса кредита иницијатор је страна која плаћа, банка која иницира плаћање је банка стране која плаћа, циљна банка је банка стране којој се плаћа, а прималац је страна којој се плаћа;

(к) «Клијент» означава приватно или правно лице, укључујући банку, које има рачун код банке;

(l) «Пренос задужења» означава обављање плаћања које је иницирано налогом примаоца, на основу овлашћења платиоца, при којем се даје инструкција банци примаоца да скине средства са рачуна платиоца. При преношењу задужења, иницијатор је прималац, банка која иницира је банка примаоца, циљна банка је банка платиоца и задужење прима платилац;

(m) «Циљна банка» означава банку наведену у налогу за плаћање у којој ће да буде извршен пренос средстава страни која прима или где се налази рачун платиоца, у случају преношења задужења;

(n) «Електронски» означава саобраћање везом помоћу телекомуникационих средстава или физичком доставом касета, дискета или сличних средстава;

(o) «Извршење» означава спровођење инструкција из налога за плаћање путем издавања одговарајућих налога за плаћање банци која прима;

(p) «Страна валута» означава било коју валуту осим југословенског динара;

(q) «Финансијска средства» укључује готовину и депозите који се држе на банковном рачуну;

(r) «Унутрашњи пренос» означава пренос финансијских средстава, од платиоца примаоцу у истој банци, на основу само једног налога за плаћање.

Учесници унутрашњег преноса су иницијатор, банка која има улогу и иницирајуће и циљне банке, и прималац;

(s) «Међубанковни пренос» означава пренос финансијских средстава од платиоца примаоцу у две различите банке, помоћу најмање два налога за плаћање, с тим што свака пријемна банка осим циљне банке извршава налог за плаћање свог пошиљаоца издавањем одговарајућег налога за плаћање пријемној банци, тако да последњи налог за плаћање буде одаслат циљној банци. Учесници у међубанковном преносу су иницијатор, банка која иницира, циљна банка и прималац, а може да укључује и једну или више посредничких банака. У међубанковном преносу, осим деловања у име клијента, банка може да делује за свој рачун и у своје име;

(t) «Посредничка банка» означава пријемну банку која није иницијатор или циљна банка,

(u) «Правно лице» укључује предузеће или јавну установу;

(v) «Банка која иницира» означава банку која прима први налог за плаћање и на тај начин иницира обављање плаћања;

(w) «Иницијатор» означава пошиљаоца првог налога за плаћање који иницира обављање плаћања;

(x) «Штедна књижица» означава рачун на који банка ставља клијенту задужења и кредите и то уписује у штедну књижицу коју је првобитно издала клијенту и коју је клијент предочио банци ради уношења података;

(y) «Прималац» означава страну која треба да прими плаћање у оквиру обављању трансакције плаћања;

(z) «Налог за плаћање» означава безусловно упутство пошиљаоца, које није новчаница или чек, али укључује упутство за убирање новчанице или чека, дато пријемној банци, да плати или убере одређени износ новца са означеног рачуна, примаоцу плаћања или за њега/њу, или на или за рачун примаоца плаћања. Када је пошиљалац банка, налог за плаћање је међубанковни налог за плаћање;

(aa) «Трансакција плаћања» означава пренос финансијских средстава са рачуна платиоца на рачун примаоца плаћања или лично примаоцу плаћања. Платилац и прималац плаћања може да буде иста особа или су то две различите особе или правна лица. Трансакција плаћања може да буде пренос финансијских средстава кредита или задужења, а иницира га иницијатор налога за плаћање

датог банци која је иницијатор, дајући јој упутство да изврши плаћање. При трансакцији плаћања платлац може да држи рачун и да исплата примаоцу буде извршена било у истој или у две различите банке;

(bb) «Платилац» означава страну која плаћа при трансакцији плаћања;

(cc) «Прималац» означава особу или правно лице чија банка прима последњи налог за плаћање при трансакцији плаћања;

(dd) «Пријемна банка» означава банку којој је упућен пошиљаочев налог за плаћање;

(ee) «Пошиљалац» означава особу или правно лице које даје налог за плаћање пријемној банци;

(ff) «Поравнање» означава плаћање којим се извршава нека обавеза у међубанковном плаћању;

(gg) «Рачун за поравнање» означава рачун који банка одржава у књигама УБППК за извршавање уплата и исплата у трансакцијама плаћања; и

(hh) «Датум важења» означава банковни дан на који се спроводи трансакција плаћања према упутству пошиљаоца.

Члан 2.

Девизни рачуни

Особе и правна лица могу да отворе девизне рачуне у било којој валути и да врше трансакције плаћања преко ових рачуна у складу са важећим законом. Особа или правно лице може да има више од једног рачуна и у више од једне банке.

Члан 3.

Трансакције плаћања

3.1 Приликом трансакције плаћања банка може да делује у име корисника или кореспондентне банке изван Косова.

3.2 Трансакција плаћања може да буде са или на рачун код УБППК, у ком случају се ова Уредба примењује као да је УБППК банка.

Поглавље 2. Налог за плаћање

Члан 4. Налог за плаћање

- 4.1 Налог за плаћање може да буде издат у писаном, електронском или усменом облику, ако постоји претходни писани споразум између страна о налогу за плаћање. Ако је тако претходно договорено писаним споразумом, наредни налози за плаћање и/или отказивање налога могу да буду издавани усмено.
- 4.2 Налог за плаћање ће прецизно да идентификује примаоца и циљну банку. Кад налог за плаћање идентификује страну у поступку примене налога за плаћање именом и бројем, банка која прима може да изврши такав налог за плаћање било на основу имена или на основу броја. Ако банка која прима установи неусаглашеност између имена и броја, та банка ће да одбије налог за плаћање.
- 4.3 Налог за плаћање може да буде послат или примљен од стране банке која се налази било на Косову или изван њега.
- 4.4 Било да је послат са Косова или изван њега, налог за плаћање који је примила филијала или посебна канцеларија која се налази на Косову биће извршен према овој Уредби и у складу са другим важећим законима на Косову.
- 4.5 Налог за плаћање који је примила филијала или посебна канцеларија банке која се налази ван Косова биће извршен према важећим законима места где се та филијала или посебна канцеларија налази.
- 4.6 Банка која иницира преношење кредита и циљна банка у преношењу задужења која је у току банковног дана примила више од једног налога за плаћање или друга правоваљана упутства, може да их обради било којим редом, осим ако је важећим законом прописано другачије.
- 4.7 Банка ће да посвети уобичајену пажњу приликом пријема, обрађивања и преношења налога за плаћање. Пошто је посветила уобичајену пажњу тумачењу двосмислених налога за плаћање, банка која ради у доброј намери и без сазнања да поступа супротно ономе што је пошиљалац стварно замислио, може да изврши налог за плаћање на основу његовог здраворазумског значења.
- 4.8 Корисник ће да посвети уобичајену пажњу спречавању фалсификовања и неовлашћеног издавања или измене налога за плаћање, и обезбеђивању да налози за плаћање буду јасни и недвосмислени.

Члан 5.

Овлашћења стране која прима у преношењу задужења

5.1 При преношењу задужења, страна која прима може да опозове своје овлашћење дато иницијатору обавештавајући дописом циљну банку о опозиву овлашћења. То може да учини у писаном, електронском или усменом облику, ако постоји претходни писани споразум, пре завршетка трансакције плаћања, и на време и на начин довољан да циљној банци пружи разумну могућност да поступи према таквом обавештењу. Након добијања таквог обавештења циљна банка ће да одбије налог пошиљаоца за плаћање.

5.2 Код преношења задужења, обавештење о смрти стране која прима или пресуда о правној неподобности коју прими циљна банка имаће једнако дејство као обавештење стране која прима о опозивању овлашћења према Члану 5.1.

5.3 Клијент,

(a) чији рачун је задужен износом налога за плаћање којим се врши преношење задужења;

(b) који оспорава иницијаторово овлашћење, и

(c) који се дописом успротиви задужењу у року од седам (7) дана од добијања обавештења о задуживању његовог рачуна,

биће овлашћен да преокрене задужење, осим ако циљној банци није обезбеђен доказ о овлашћењу које је клијент дао иницијатору.

Члан 6.

Дужности пријемне банке

6.1 При преношењу кредита, осим ако је договорено другачије, пријемна банка извршиће налог за плаћање пошиљаоца ако постоји адекватно покриће на рачуну пошиљаоца.

6.2 Код преношења задужења банка која иницира извршиће налог за плаћање иницијатора након увида у задовољавајући доказ овлашћења које је издала страна која прима, и након прибављања потврде о обавези иницијатора да покрије износ налога за плаћање. Осим ако постоји другачији споразум, банка која иницира нема обавезу да иницијатору обезбеди финансијска средства или чак привремени кредит пре завршетка преноса дуга. Ако је рачун иницијатора банка која иницира кредитирала пре завршетка преноса дуга, кредит је привремен, и рачун иницијатора може да буде задужен кредитним

износом ако пренос дуга није завршен како је предвиђено у Члану 12. ове Уредбе.

6.3 Банка која прима извршиће налог за плаћање који је,

- (a) исправно попуњен и опуномоћен или ауторизован;
- (b) прецизно идентификује циљну банку; и
- (c) прецизно идентификује страну која прима.

6.4 Од пријемне банке која одбије да изврши налог за плаћање пошиљаоца захтева се да одмах обавести пошиљаоца о таквој акцији.

6.5 Пријемна банка ће да изврши налог за плаћање било на банковни дан када је примила налог за плаћање или на датум важења, који год је каснији. Пријемна банка може да установи гранични сат, не пре 12:00 у подне, након којег ће се сваки примљени налог за плаћање да буде сматран примљеним следећег банковног дана.

6.6 Пријемна банка ће да поступа ваљано и у доброј намери, у складу са међународним банковним стандардима, и помагаће учесницима да на задовољавајући начин обављају трансакције плаћања. Одржаваће поверљивост, како се тражи у Члану 27, и поступаће у најбољем интересу свог пошиљаоца.

Члан 7.

Отказивање и повлачење налога за плаћање

7.1 Отказни налог ће прецизно да идентификује налог за плаћање за који се тражи отказивање и може да буде предат пријемној банци у писаном, електронском или усменом виду, ако постоји претходни писани споразум о томе. Ако не постоји претходни писани споразум, уз усмени отказни налог биће захтевана писана потврда, која ће банци бити предата у року од 24 часа.

7.2 Налог за плаћање је опозван када је овлашћен или ауторизован отказни налог пошиљаоца или у име пошиљаоца примила пријемна банка у року и на начин који омогућава да буде инициран опозив налога за плаћање пре извршавања оригиналног пошиљачевог налога за плаћање.

7.3 Након извршења пошиљачевог налога за плаћање пријемна банка која извршава може, на основу захтева пошиљаоца, да изда сопственој пријемној банци налог за опозив према Члану 7.2. Налог за опозив који је циљној банци

издао њен пошљалац пуноважан је само ако га је циљна банка примила пре завршетка трансакције плаћања.

7.4 Налог за плаћање који није извршила пријемна банка повучен је,

(a) на крају петог банковног дана према датуму пријема или важења, који год је каснији;

(b) када је банка која прима обавештена о смрти или о пресуди о правној неподобности пошљалоца; или

(c) када су пријемну банку затвориле надлежне власти.

7.5 Након завршетка трансакције плаћања никакав опозив или повлачење налога за плаћање није делотворан.

Члан 8.

Међубанковно поравнање

8.1 Поравнање међубанковних налога за плаћање може да се врши:

(a) на банковним рачунима за поравнање код УБППК у складу са Уредбом УНМИК-а бр. 1999/20 и важећим правилима УБППК;

(b) задуживањем или кредитирањем рачуна који није рачун за поравнање који банка има код друге или треће банке. Такво задужење или кредит може да буде у вези са налогом за плаћање или са неколико налога за плаћање и у том случају то може да буде на крају круга клиринга; или

(c) било којим другим средствима којима се удовољава обавези.

8.2 Поравнање према Члану 8.1 дешава се у следећим случајевима:

(a) према Члану 8.1 (a), када је поравнање обављено према важећем пропису УБППК;

(b) према Члану 8.1 (б), задуживањем рачуна када рачун буде задужен;

(c) према Члану 8.1 (б), кредитирањем рачуна када се кредит који је стављен на рачун искористи, или ако се не искористи, на почетку следећег банковног дана након дана када је кредит доступан за коришћење и банка чији рачун је кредитиран обавештена је о тој чињеници; или

(d) према Члану 8.1 (ц), како је утврђено важећим законом, који утврђује када је обавеза задовољена.

8.3 Без обзира Члана 8.2, када се поравнање врши према Члану 8.2 (б) за билатералне или мултилатералне нето износе налога за плаћање, до поравнања долази када је поравнање завршено према споразуму или у складу са правилима владајућег међубанковног клиринга и поравнања осим оног при УБППК.

Поглавље 3. Извршавање кредитирања и ослобађање

Члан 9. Извршавање кредитирања

9.1 Пренос кредита је завршен када је циљној баци плаћено. Код унутрашњег преноса кредита, циљној банци је плаћено када она задужи рачун иницијатора износом налога за плаћање. Код међубанковног преноса кредита, циљној банци је плаћено када је завршено међубанковно поравнање, које укључује налог банке која плаћа.

9.2 Када страна која прима нема претходно отворен рачун код циљне банке, или када је такав рачун затворен или блокиран за долазећа плаћања, пренос кредита је завршен када циљна банка плати страни која прима.

Члан 10. Плаћање страни која прима

10.1 Након завршетка преноса кредита, циљна банка дугује страни која прима износ са налога за плаћање који је примила и платиће одмах страни која прима.

10.2 Плаћање циљне банке страни која прима биће спроведено кредитирањем рачуна стране која прима не касније од наредног дана након завршетка преноса кредита. Кад такав рачун не постоји или не може да буде прецизно идентификован, или где постоји инструкција у том смислу, циљна банка ће одмах да обавести страну која прима о расположивости финансијских средстава и платиће страни која прима према инструкцији.

10.3 Када страна која прима или рачун стране која прима не може да буде прецизно идентификован на налогу за плаћање који је примила циљна банка, циљна банка ће одбити налог и обавестиће пошиљаоца о одбијању.

10.4 Када је циљна банка платила страни која прима или обећала да ће платити страни која прима пре него што је њој плаћено, такво плаћање или такво обећање биће коначно и неповратно и пренос кредита се сматра завршеним, осим што свака банка која прима може да дугује свом пошиљаоцу. Обећање да ће платити циљна банка може да да директно страни која прима или према међубанковном споразуму.

Члан 11.

Ослобађање од дуга који је плаћен кредитирањем

Када је пренос кредита извршен као отплата дуга који иницијатор дугује страни која прима, и у висини износа тог дуга, иницијатор је ослобођен дуга након завршетка преноса кредита.

Поглавље 4.

Извршавање преноса дуга и ослобађање

Члан 12.

Извршавање преноса дуга

12.1 Пренос дуга је завршен кад циљна банка задужи рачун стране која прима како је наведено у налогу за плаћање који је примила и није вратила дуг и одбила налог за плаћање до завршетка следећег банковног дана од дана пријема или у било којем краћем временском року за враћање овог дуга у складу са важећим законом. Када налог за плаћање налаже циљној банци да задужи рачун који може да буде идентификован, пренос дуга је завршен са завршетком наредног банковног дана од дана пријема налога за плаћање, чак пре него што је задужен рачун стране која прима, под условом да налог за плаћање није одбијен на одговарајући начин до тог тренутка.

12.2 До завршетка наредног банковног дана од пријема налога за плаћање, циљна банка може да одбије налог за плаћање и има право на поравнање износа плаћеног том пошиљаоцу, обавештавањем о одбијању свог пошиљаоца и банке која је иницирала трансакцију, ако су ово две различите банке.

12.3 Након обавештавања о одбијању, свака банка која шаље, осим банке која иницира, има одговарајућу обавезу да обавести свог пошиљаоца, и има одговарајуће право да добије поравнање од тог пошиљаоца. Свака банка која шаље, осим оне које иницира, обавестиће свог пошиљаоца о одбијању на касније од наредног банковног дана од дана пријема обавештења о одбијању.

12.4 Након обавештавања о одбијању, банка која иницира ће брзо и не касније од наредног банковног дана, да обавести иницијатора о одбијању и може да

поврати било који привремени кредит претходно стављен на рачун иницијатора, или да на други начин поврати од иницијатора било које плаћање претходно извршено према налогу за плаћање.

12.5 Поред Члана 12.2, када дође до одбијања налога за плаћање од стране циљне банке, циљна банка је одговорна страни која прима за неосновано неплаћање налога за плаћање, када је:

- (a) циљна банка упозната са овлашћењем стране која прима за пренос задужења;
- (b) циљна банка у налогу за плаћање прими прецизну идентификацију постојећег рачуна стране која прима који постоји у циљној банци; и
- (c) постоји адекватно покриће на том рачуну.

Члан 13. Плаћање иницијатору

Након завршетка преноса задужења, кад циљна банка и свака пријемна банка прими плаћање од сопствене пријемне банке, биће одговорна свом пошиљаоцу за износ налога за плаћање. Плаћање пошиљаоцу биће извршено не касније од наредног банковног дана од дана пријема сопственог плаћања. Након примања плаћања и повраћаја дуга према Члану 5.3, банка која иницира биће задужена према иницијатору за износ налога за плаћање иницијатора, и сваки привремени кредит дат иницијатору биће коначан. Пре него што такав кредит постане коначан, од банке која иницира неће да буде захтевано да ослободи финансијска средства иницијатору и, осим ако је договорено другачије, свако ослобађање финансијских средстава пре завршетка преноса дуга остаје привремено до завршетка.

Члан 14. Ослобађање од дуга који је плаћен преношењем задужења

Када је преношење задужења извршено ради плаћања дуга којим је страна која прима задужила иницијатора за износ дуговања, иницијатор је ослобођен дуга када банка која иницира постане дужна иницијатору износ са иницијаторовог налога за плаћање након завршетка трансакције плаћања.

Поглавље 5. Одговорности, одштете и накнаде

Члан 15.

Обавеза овлашћеног или ауторизованог плаћања и отказивање налога

Приватно или правно лице идентификовано као пошиљалац биће одговорно за налог за плаћање или отказивање извршено на основу његовог овлашћења или ако је овлашћење дала пријемна банка, осим ако пошиљалац докаже да је налог за плаћање или отказивање дат без његовог овлашћења или нарушавањем процедуре овлашћивања.

Члан 16.

Обавеза пошиљаоца

16.1 Када је пренос кредита завршен, пошиљалац неће сматрати пријемну банку одговорном и надокнадиће тој банци било који претрпљени губитак до износа налога за плаћање и оправдане трошкове ако су настали, као и хонораре и провизије.

16.2 При преносу задужења сваки пошиљаоц ће гарантовати својој пријемној банци да је његов сопствени налог за плаћање овлашћен и да је у складу са овлашћењем иницијатора и стране која прима, и да је сваки налог за плаћање на снази и да је ваљан.

Члан 17.

Разрешење иницијатора од обавезе при преносу кредита

17.1 Када пренос кредита није завршен, иницијатор неће имати обавезу према банци која иницира и имаће право на поновно кредитирање свог рачуна у износу који је задужен за покривање налога за плаћање. Иницијатор ће даље бити овлашћен да поврати од банке која иницира било које оправдане трошкове, хонораре и провизије.

17.2 Банка која иницира и било која посредничка банка која спроводи инструкције свог пошиљаоца, неће бити обавезна према својој пријемној банци и имаће одговарајуће овлашћење од пријемне банке и биће овлашћена да поврати било које оправдане провизије у случају да пренос кредита није завршен.

17.3 Права према овом Члану важиће без обзира да ли јесте или није учињена грешка према неком од учесника у трансакцији плаћања.

Члан 18.
Обавезе пријемне банке

18.1 Пријемна банка која,

(а) није обавестила свог пошиљалоца о њеном одбијању налога за плаћање; или

(б) је била у великој мери немарна приликом извршавања или није извршила налог за плаћање,

биће обавезна према иницијатору, било да је иницијатор био или да није био њен пошиљалац, али под условом да иницијатор није био немаран, да покрије оправдане трошкове, хонораре и провизије и додатне постојеће штете које не превазилазе основне износе иницијаторовог налога за плаћање. Кад је то примењиво, пошиљалац има право на повраћај износа са налога за плаћање према Члану 17.

18.2 Иницијатор има право на повраћај од банке која иницира кад је она била у великој мери немарна или од било које друге банке која је била у великој мери немарна. У случају таквих банака, обавеза ће бити одређена банци која је била у великој мери немарна према степену одговарјуће грешке.

Члан 19.
Неисправан завршетак преноса кредита

Када је пренос кредита завршен, али не на начин наведен у налогу иницијатора за плаћање, примењују се следећа правила:

(а) Када износ плаћен страни која прима превазилази износ из налога иницијатора за плаћање, сваки пошиљалац је одговоран за износ свог налога за плаћање. Повраћај износа који преплати пријемна банка стране која је погрешила биће спроведен у складу са законом важећим у месту где се налази циљна банка;

(б) Када је износ плаћен страни која прима мањи од износа на налогу за плаћање, пренос кредита се сматра завршеним у износу плаћеном страни која прима и у том случају банка која је погрешила платиће разлику и, ако постоји основ, има право на повраћај од иницијатора; и

(с) Ако је плаћено страни која прима која није она која је идентификована у налогу за иницијатора плаћања, пренос кредита се сматра незавршеним. Повраћај износа плаћања од стране банке стране која прима која

је погрешила биће спроведен у складу са законом важећим у месту где се циљна банка налази.

Члан 20.

Неисправан завршетак преноса дуга

20.1 Када износ плаћен од стране која прима превазилази износ са налога иницијатора за плаћање, страна која прима имаће право да јој рачун буде кредитиран за износ разлике. Циљна банка и свака пријемна банка обавезна је према свом пошиљаоцу у износу из налога иницијатора за плаћање.

20.2 Када је износ који плати страна која прима мањи од износа из налога за плаћање иницијатора, страна која прима има обавезу према циљној банци, и циљна банка и свака пријемна банка има обавезу према свом пошиљаоцу у односу на разлику.

20.3 Када је прималац платио, а то није онај који је наведен у налогу иницијатора за плаћање, пренос кредита ће се сматрати незавршеним.

Поглавље 6.

Трећа страна као обрађивач

Члан 21.

Коришћење треће стране као обрађивача

Током спровођења било ког дела трансакције плаћња банка може да користи трећу страну као обрађивача. Пошто је овлашћена од стране банке, трећа страна као обрађивач може да делује у име такве банке као:

- (a) место за комуницирање;
- (b) место за међубанковни клиринг, које може даље да преноси УБППК-у информације о међубанковном поравнању;
- (c) место где се управља или послује са банковним рачуном клијента;
и/или
- (d) место са којег се шаљу или/и где се примају налози за плаћање које је послала или примила банка, које је директно доступно клијентима банке за слање и примање налога за плаћање.

Члан 22.

Захтеви

- 22.1 Трећа страна као обрађивач јесте правно лице које као трећу страну обрађивача овлашћује, надзире и њоме управља УБППК.
- 22.2 Банка може да врши обраду као трећа страна у име неке друге банке.

Члан 23.

Одговорност банке за трећу страну као обрађивача

Осим у пословима између себе и треће стране као обрађивача, банка је одговорна и обавезна за било коју акцију или пропуст треће стране као обрађивача кад делује у име банке и са њеним овлашћењем.

Члан 24.

Пренос и пријем налога за плаћање од треће стране као обрађивача

- 24.1 Трећа страна као обрађивач ће да одбије налог за плаћање који јој директно пошаље клијент банке, осим:
- (a) ако банка овласти свог клијента да пошаље такав налог за плаћање; и
 - (b) у случају преноса кредита, кад
 - (i) трећа страна као обрађивач делује за банку као место за управљање или пословање са банковним рачуном клијента и постоји адекватно покриће на банковном рачуну клијента; или
 - (ii) трећа страна као обрађивач добије овлашћење од банке да пошаље налог за плаћање.

Налог за плаћање клијента банке који спроводи трећа страна као обрађивач сматра се инструкцијом од банке клијента својој банци и инструкцијом те банке трећој страни као обрађивачу која је овлашћена да пренесе налог за плаћање циљној банци.

- 24.2 Кад банка овласти трећу страну као обрађивача да делује као место за пријем налога за плаћање који су послати банци, сматра се да је налог за плаћање који је примила трећа страна као обрађивач примила банка која делује као пријемна банка.

Поглавље 7.
**Специјалне одредбе које се тичу банковних рачуна у трансакцијама
плаћања**

Члан 25.
Повлачења и плаћања

25.1 Сходно условима споразума, износ кредита који представља адекватно покриће на рачуну може да повуче клијент или може да га исплати банка на основу налога за плаћање.

25.2 Члан 25.1 неће да буде примењиван кад је кредит на рачуну био предмет обуставе, конфискације или сличних кредитних поступака; кад је рачун затворен, суспендован или замрзнут; и кад, током спровођења налога за плаћање, банка крши важећи закон.

Члан 26.
Извод рачуна

26.1 Осим за штедну књижицу, банка ће својим клијентима да обезбеђује, у интервалима који нису дужи од календарског месеца, извод рачуна у којем су идентификовани сваки кредит и задужење на рачуну од последњег извода и представљен је коначни биланс рачуна.

26.2 За штедну књижицу, банка ће омогућавати тренутно ажурирање штедне књижице. При том ажурирању биће регистровани сваки кредит или задужење стављени на рачун након претходног ажурирања, као и коначни биланс рачуна. Од клијента се захтева да редовно ажурира своју штедну књижицу.

26.3 Клијент ће да водити уобичајену бригу приликом прегледа својих извода рачуна и ажурирања штедне књижице и обавестиће банку чим уочи било које неслагање или споран кредит или дуг. Банка ће да помогне клијенту при испитивању таквог неслагања или спорног кредита или задужења, омогућиће му приступ свим релевантним информацијама и извршиће ако је потребно све неопходне измене и исправке на рачуну или у штедној књижици.

Члан 27.
Поверљивост

Банка има обавезу поверљивости и неће никоме осим клијенту да открије ниједну информацију која се тиче рачуна, осим ако се то захтева судским налогом или на основу закона или према изричитом овлашћењу клијента.

Члан 28.

Измена

Банка неће једнострано да мења услове споразума, осим ако обавештење достави дописом клијенту најмање тридесет (30) дана пре него што измена ступи на снагу. Измена противна овој одредбу неће да важи.

Члан 29.

Одступања од одредби

Осим ако је другачије предвиђено овом Уредбом, права и обавезе банке и клијента не могу да се мењају споразумом, осим ако споразум повећава права клијента.

Члан 30.

Коректно пословања и добра намера

30.1 Да би био обавезујући за клијента, споразум ће бити коректан и утврдиће права и обавезе банке и клијента јасним и једноставним језиком. Правни и технички термини ће да буду коришћени само када је то неопходно.

30.2 Банка и клијент ће да извршавају своје обавезе према њиховом споразуму у доброј намери.

Поглавље 8.

Разно

Члан 31.

Примена

Специјални представник Генералног секретара може да издаје административна наређења о примени ове Уредбе.

Члан 32.

Важећи закон

Ова Уредба има првенство у односу на било коју одредбу важећег закона која није у складу са њом.

Члан 33.
Ступање на снагу

Ова Уредба ступа на снагу 8. октобра 2001. године.

Ханс Хекеруп
Специјални представник Генералног секретара